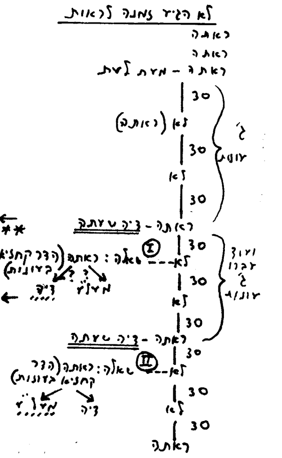

הדר קחזיא בעונות מאי אמר רב גידל אמר רב פעם ראשונה ושניה דיה שעתה שלישית מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה הדר קחזיא בעונות מאי אמר רב כהנא אמר רב גידל אמר רב פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה מני רבי היא דאמר *בתרי זימני הוי חזקה אימא סיפא עברו עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה אתאן לר"א, וכי תימא רבי היא ובעונות סבר לה כר"א ומי סבר לה והא "לאחר שנזכר" קאמר אלא ר"א היא ובוסתות סבר לה כרבי. כתם שבין ראשונה ושניה טהור, שבין שניה ושלישית: חזקיה אמר טמא רבי יוחנן אמר °טהור, חזקיה אמר טמא כיון דאילו חזיא מטמאה, כתמה נמי טמא, ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא אתחזוקה בדם, כתמה נמי לא מטמינן לה

מתקיף

סדר קא חשיב בעונות. אחר ראיה זו: אפי'. דיה שעתה או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דקתני בתרא "ועוד עברו עליה ג' עונות" דוקא קתני עברו, אי חזאי לסוף עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיע זמנה וכי הפסיקה בראשונות וראתה דיה שעתה בההיא ראיה כר"א וכי חזיא תו לסוף עונה מטמאה מעת לעת ככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין דיה שעתה אלא בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו ג'(א) שניות וראתה דיה שעתה בההיא ראיה כר"א ואע"ג דלא חזינן דקמיירי רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה מיהו מודה דדיה שעתה בשניות עד דתתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דרישא רבי היא סיפא כרשב"ג דאי כרבי כיון דחזאי בעונות הוה מדמינן לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי כיון דתרי זימני חזאי בהפסקה איגלאי מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים ובשניה מטמאה מעת לעת שאין זו צריכה להתחזק בדמים או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דדיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמים היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חוזרת לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה והאי דנקט "ועוד עברו וראתה דיה שעתה" רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן איגלאי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים ותטמא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי דיה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נתן אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תטמא מעת לעת כדקתני ואזיל: אמר רב גידל פעם ראשונה. היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: ושניה. היא הראיה שתראה לסוף עונה דיה שעתה: ושלישית. אם תראה עוד לסוף עונה: מטמאה מעת לעת. והאי דנקט תנא "ועוד עברו עליה ג' עונות" רבותא הוא דנקט כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמייתא סילוק הואי וכולה רבי היא: ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה הדר קחזיא בעונות. אחר ראיה זו: אפי'. דיה שעתה או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאיגלאי מילתא דשינוי וסת הואי הפסקותיה לראות בדילוג שהרי הוחזקה בהפסקות וא"כ לא חשבת להפסקה קמייתא בהדייהו הא מחזקא בתרתי בתרייתא אבל אי חזיא לסוף עונה הרי היא דיה שעתה דלא אתחזק בדילוג ואמרינן הפסקה שניה נמי חוזרת לקדמותה וכל דמיה מסולקין וצריכה להתחזק בשתי ראיות אחת הסמוכה להפסקה שניה והשניה היא שתראה לסוף עונה ובשלישית תטמא מעת לעת או דילמא כולי האי לא אמרינן דחוזרת לקדמותה ובהפסקה שניה דיינינן לה כהגיע זמנה והפסיקה וראתה דבההיא ראיה לחודה הוא דדיה שעתה אבל בשניה תטמא מעת לעת והאי דנקט תנא בשלישית "ועוד עברו עליה וראתה מטמאה מעת לעת" הוא הדין נמי אם לא עברו ורבותא אשמעינן דלא תימא כל ראיה הסמוכה להפסקה דיה שעתה אלא כיון דאיתחזק בדילוג אמרינן שינוי וסת הוא ולא סילוק דמים: אמר רב גידל אמר רב. ראשונה לסדר ראיות הללו שאנו עסוקין בהן לישאל קא חזיא בעונות מאי היא הראיה הסמוכה להפסקה שניה דעלה קיימינן דיה שעתה ושניה היא הראיה שתראה לסוף עונה מטמאה מעת לעת והא דתנא הפסקה שלישית גבי מעת לעת לרבותא הוא דנקט כדפרישית דלא תימא כל ראיה שלאחר הפסקה תהא דיה שעתה: מני רבי היא. דהא בין רישא בין סיפא כרבי שנינן לה: אימא סיפא. והגיע זמנה לראות אתאן לר"א דאמר כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה ומרישא דאיירי בלא הגיע זמנה לא מצי למיפרך ליה דאיכא למימר בההיא אפילו רבנן מודו דחוזרת לקדמותה היא: ובעונות סבר לה כרבי אליעזר. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: והא לאחר שנזכר קאמר. למדע שהוקשה בעיניו על שעשה כמותו: ובוסתות סבר לה כרבי. דאמר בתרי זימני הויא חזקה לכל דבר: כתם שבין ראשונה לשניה. שנמצא בבגדה של תינוקת שלא הגיע זמנה ודאי טהור דהכא לאו בחזקת דמים היא ואמרינן לעיל (דף ה.) תינוקת שלא הגיע זמנה לראות אפילו סדינין שלה כו': חזקיה אמר טמא. דהא בתרי זימני איתחזקה בדמים והויא חזקה דאילו הדרה חזיא מטמיא למפרע אלמא בחזקת דמים הוחזקה: ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא איתחזקה בדם. כלומר כל זמן שלא נהגע בה עדיין תורת מוחזקת בדמים לטמאה למפרע לא גזרו על כתמה:

מתקיף

קחזיא בעונות מאי. פרש"י דמבעיא ליה אי חזיא לסוף ל' שלאחר הפסקת ג' עונות ראשונות אם מטמאה מעת לעת דכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיע זמנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין דיה שעתה אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו עליה שלש עונות שניות דיה שעתה כר"א ואע"ג דלא חזינן דמיירי ר"א בעונות שניות אלא בעונות ראשונות מיהו מודה דדיה שעתה בשניות [עד שתתחזק] או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דרישא רבי היא סיפא רשב"ג דלרבי *כי חזיא לסוף עונה שאחר הפסקת שלש עונות (ראשונות) מטמאה מעת לעת ודמיא להגיע זמנה לראות וכי חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות נמי מטמאה מעת לעת דכיון דתרתי זימני חזיא בהפסקה איגלאי מילתא לרבי דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים שאין זו צריכה להתחזק בדמים ולפי' זה הא דתניא (לעיל דף ז:) זקנה שעברו עליה שלש עונות שניות דדיה שעתה אתיא דלא כרבי דלרבי מטמאה מעת לעת כאילו חזיא לסוף עונה וכן *פי' רשב"ם בפרק אחרון (דף סח.) ואין נראה דלא היה להם להסתפק בזה והיה לו (ב) לפסוק מדרישא רבי סיפא נמי רבי ובחזיא לסוף עונה נמי דיה שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכך נראה דאפילו מטמאה מעת לעת כי חזיא לסוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות בהפסקת שלש עונות שניות דהויא מסולקת בדמים דיה שעתה אפילו לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות [ואין חילוק בין לא הגיע זמנה לראות לזקנה] והאי ברייתא דזקנה נמי רבי היא ול"ע בהגיע זמנה לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרינן דיה שעתה כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישיות דהויא רבותא טפי מבלא הגיע זמנה לראות אין להוכיח דאפילו ראתה סוף שלש עונות שניות מטמאה מעת לעת דמליצו למימר דמשום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה לראות דאפילו הכי מטמאה בשלישית מעת לעת:

ברוב ספרים גרסינן והגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבוש הוא ולא גרסינן ליה אלא ה"ג מני רבי היא ומוכח מרישא מתינוקת שלא הגיע זמנה לראות דקתני שלישית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתרי זימני הוי חזקה ובההיא דמיתחזקא לא מטמאה מעת לעת דאילו לרשב"ג עד ראיה רביעית לא הויא ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה לראות דשניה מטמאה מעת לעת אתי ככולי עלמא דבראייתה ראשונה הוחזקה כדתנן במה אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' ומתניתין ע"כ אתיא כרשב"ג דבפרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמרינן ובנדה וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא ועוד אי מסיפא דייק ורישא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי וא"ת דהכא אמר דבההיא ראיה דמחזקינן לה לא מטמאה מעת לעת ובפרק אלו הנשרפין (סנהדרין דף פא:) גבי מי שלקה ושנה אמר "דאין עבירות מחזקות אחר שעבר שתי עבירות מיד כונסין אותו לכיפה אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהוחזק לעבירה מה לנו להמתין עד שיעבור פעם שלישית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה אחר שהוחזקה לראות: רבי יוחנן אמר טהור. משמע הא כתם שלאחר שלישי טמא דהיינו כרבי ובשלהי פרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמר ר' יצחק בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון ס' כרבן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' יצחק סומקא לאו בר סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אברייתא דלעיל דאתא כרבי:

וכי

תוספי הרא"ש

קא חזיא בעונות מאי. [פי' רש"י] מי אמרינן דדוקא נקט שלשה עונות אבל ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון שראתה שלשה פעמים חשבינן לה כהגיע זמנה הלכך אם ראתה אחר ג' עונות דייה שעתה כר' אלעזר אבל אם ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת אע"ג דר' אלעזר לא אמר אלא בהעברה ראשונה ה"ה נמי דדייה שעתה אף בשניה עד שתתחזק או כר' או כרשב"ג ואע"ג דרישא ר' היא [סיפא] כרשב"ג דאי כר' כיון דאילו חזאי בשנה הוה מדמה לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי כיון דתרי זמני חזאי בהפסקה איגלאי מילתא דשינוי וסת הוי ולא סילוק ובשניה מטמאה מעת לעת שאין זו צריכה להתחזק בדמיה או דלמא חוזרת לקדמותה וצריכה להתחזק אחר הפסקה בשתי ראיות בתחלה והאי דנקט ג' עונות לרבותא נקט דאע"ג דראתה ב' פעמים לג' עונות לא הויא חזקה לר' והוי דוחק גדול מאי מספקא ליה לתלמודא אמאי תיפוק אדעתין למימר רישא ר' וסיפא רשב"ג הלכך נראה לפרש דאתיא רישא וסיפא כר' ובכל מקום שצריכה חזקה באותה ראיה שהוא מתחזקת בה דייה שעתה בראייה והפסקת כבר בראיות ראשונות ואינה מטמאה מעת לעת עד שתתחזק והפסקה ראשונה בכלל והפסקות היא . וה"ה דהוה מצי למיתני בהגיע זמנה ועוד עברו :

כתם שבין שניה לשלישית . תי' דפליגי אליבא דר' דלית הלכתא כוותיה דהוה לחו לפלוגי אליבא דרשב"ג בין שלישית לרביעית ושמא משום דשמעתין כר' נקט בין שניה לשלישית ונפקא מינה לרשב"ג בין שלישית לרביעית :

פו א מיי' פ"ט מהלכות איסורי ביאה הל' ס סמג לאוין קיא :

נ"ל כיון דלאו חזיא לסוף כו' כ"ע

נ"ל שניות

לקמן סה. כתובות עב: יבמות כו. סד:[עירובין נו. סנהדרין פא: כ"מ קו:]

ני' כי

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה מאי דיה וכו' אבל היכא דחזרו ועברו ג' עונות שניות :
(ב) תוס' ד"ה קחזיא וכו' והיה לו לפסוק מדרישא :

עי' רש"ל שפי' פי' אחר דלא כפי' רש"י

*דאמר כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה

גרסינן
כתם
בתינוקת
שלא הגיע זמנה

*אפילו בלא הגיע זמנה לראות

לי דין בלא הגיע זמנה